

زمانبندی وظایف در اینترنت اشیا با استفاده از بازنمایی تنسوری

شبنم شادرو*^(۱) ریحانه معارف دوست^(۲)

(۱) گروه مهندسی کامپیوتر، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران*

(۲) دانشکده مهارت و کارآفرینی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

تاریخ ارسال: ۱۳۹۹/۱۱/۱۰ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۶/۲۹

چکیده

به کارگیری رایانش ابری در کنار رایانش مه در کاربردهای اینترنت اشیا می تواند، مشکلات موجود در رایانش ابری مانند عدم امنیت کافی، عدم آگاهی از مکان و تاخیر در اجرای وظایف را بهبود بخشد. در این مقاله جهت تصمیم گیری بر روی مکان اجرای وظایف مستقل از یکدیگر، وظایف بر روی ساختار تنسور با مرتبه‌ی بالا بازنمایی می شوند و سپس با استفاده از SOM، خوشه بندی صورت می گیرد. وظایف در دو خوشه ابر و مه قرار می گیرند. برای حفظ محرمانگی وظایف، وظایف محرمانه موجود در خوشه‌ی ابری را به مه با روش آستانه گذاری انتقال می دهیم. وظایف با توجه به بستر اجرایی خود، با استفاده از زمانبندی EDF زمانبندی می شوند. روش پیشنهادی، با روش های خوشه بندی SOM و SOM سلسله مراتبی و روش DPTO و AE-SOM مقایسه شده است. نتایج نشان می دهد که بازنمایی تنسور توانسته در زمان بندی وظایف نیز تاثیر داشته و از لحاظ زمان اتمام وظایف و هزینه و goodput و همچنین تعداد وظایف اجرا شده در مهلت مقرر بهبود حاصل کند. روش پیشنهادی، در زمانیکه بارکاری سیستم بالا است، از لحاظ تعداد وظایف اجرا نشده در مهلت مقرر، نسبت به میانگین روش های دیگر، ۵۳ درصد و از لحاظ زمان اتمام وظایف، ۱۴/۰۸ درصد و از لحاظ هزینه ۳۴/۶ درصد بهبود داشته است.

کلمات کلیدی: اینترنت اشیا، تنسور، رایانش ابر، رایانش مه، زمانبندی وظایف

*عده دار مکاتبات:

شبنم شادرو

نشانی: گروه مهندسی کامپیوتر، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

پست الکترونیکی: shabnam.shadroo@sbiau.ac.ir تلفن: ۰۹۱۵۵۲۱۳۴۵۹

۱- مقدمه

امروزه توسعه‌ی چشمگیر بکارگیری اینترنت اشیا و مواجهه با حجم کلان داده‌ها و نیازهای پردازشی آنها و نقاط ضعف و محدودیت‌های دستگاه‌های اینترنت اشیا، لزوم بکارگیری روش‌های جدید محاسباتی با قدرت بیشتر را بیش از پیش عیان نموده است. در ابتدا رایانش ابری جهت رفع مشکلات مطرح شد ولی رایانش ابری هم دچار نقطه‌ضعف‌هایی از جمله حفظ امنیت و محرمانگی، برطرف نکردن نیاز برنامه‌های کاربردی حساس به تأخیر و همچنین عدم آگاهی از مکان و هزینه‌های ارتباطی بالا و پشتیبانی نکردن از حرکت پذیری می‌باشد [۱, ۲, ۳, ۴]. سپس برای رفع مشکلات ذکرشده رایانش مه روی کار آمدند. در بیشتر معماری‌ها، مه در کنار ابر قرار گرفت تا مشکلات ذکر شده را بهبود دهند، اما استفاده از ابر و مه در کنار هم به تنهایی کافی نیست و حجم زیاد داده‌ی ارسالی به آن‌ها نیاز به کنترل و مدیریت دارد. در مقاله شادرو و همکارش [۵] بیان شده است که می‌توان چالش‌ها و روش‌های ارائه شده در اینترنت اشیا و کلان داده را در چهاربخش شامل ذخیره‌سازی، انتقال داده‌ها، پردازش و تحلیل داده‌ها، قرار داد. چالش‌های موجود در بخش ذخیره‌سازی، علاوه بر حجم داده و میزان سرعت تولید آن از سمت دستگاه‌های اینترنت اشیا را می‌توان به نیاز به محل مناسب ذخیره‌سازی داده‌ها و تشخیص اطلاعات مفید از داده‌ها و ذخیره‌سازی آن اطلاعات، ناهمگن بودن داده‌های ارسالی و امنیت، ناهمگنی داده و حساس به زمان بودن داده، هزینه‌های مالی آن بررسی نمود. چالش‌های مربوط به انتقال داده را می‌توان به پهنای باند کافی، تأخیر در ارسال داده‌ها، هزینه‌های مالی مربوط به پهنای باند تقسیم‌بندی کرد. چالش‌های موجود در پردازش و تحلیل داده‌های ارسالی را می‌توان به نیاز به محیط و توان پردازشی مناسب و زمانبندی درست وظایف ارسالی و به‌کارگیری ابزارهای تحلیل مناسب و استفاده از ظرفیت‌های منابع موجود بطور موثر و هزینه‌های مالی آن اشاره نمود. اینترنت اشیا در بخش‌های مختلف از جمله حوزه سلامت، خدمات رفاهی، ماشین‌های هوشمند، خرید و فروش و غیره، داده‌های بسیاری تولید می‌کند که حفظ امنیت و حریم آن‌ها ضروری است. طبق بررسی‌های صورت گرفته، تنها ۲۲ درصد از کاربران اعلام کرده‌اند که در این حوزه هیچ نگرانی در مورد حریم خصوصی خود ندارند. گرچه اینترنت اشیا، کیفیت زندگی مردم و روال کاری سازمان‌ها را بهبود می‌بخشد، اما بستری آسیب‌پذیر در برابر حمله احتمالی هکرهاست. مطالعات انجام‌شده در سال ۲۰۱۴ نشان داد که حدود ۷۰ درصد از دستگاه‌های اینترنت اشیا موجود در دنیا در معرض آسیب‌های امنیتی هستند. برخی از دستگاه‌های اینترنت اشیا به علت عدم رمزگذاری انتقال، رابط وب ناامن و عدم حفاظت کافی از نرم‌افزار، آسیب‌پذیرند [۶] [۷]. برخی از برنامه‌های اینترنت اشیا از زیرساخت‌های حساس و خدمات استراتژیک مانند شبکه‌های هوشمند و حفاظت از تأسیسات پشتیبانی می‌کنند و تعدادی از برنامه‌های اینترنت اشیا مقدار زیادی از اطلاعات شخصی در مورد خانواده، سلامت و وضعیت مالی فرد را جمع‌آوری می‌کنند. رعایت نشدن نکات امنیتی و بی‌توجهی به حریم خصوصی سبب ایجاد مقاومت در پذیرش اینترنت اشیا توسط افراد و سازمان‌ها خواهد بود.

همانطور که بیان شده، می‌توان برای ذخیره‌سازی و پردازش و تحلیل داده‌ها در اینترنت اشیا از رایانش ابری و یا رایانش مه و گاهی هر دو و در برخی مواقع نیز برای ذخیره‌سازی موقت و تحلیل‌های مختصر از دستگاه‌های اینترنت اشیا نیز استفاده کرد. در بیشتر کاربردها، دستگاه‌های اینترنت اشیا وظایف خود را به مه یا ابر ارسال می‌کنند. وظایف ایجادشده در اینترنت اشیا وابسته به پروژه مطرح‌شده متفاوت می‌باشد. برخی از این وظایف با توجه به اهمیت آن‌ها اجباراً با داده مورد نیاز همراه می‌باشد. همراه بودن داده با وظیفه می‌تواند سرعت انجام آن وظیفه را افزایش دهد ولی محدودیت‌هایی دارد. اگر بخواهیم این وظیفه را برای تحلیل و اجرای وظیفه به ابر ارسال کنیم، به پهنای باند بالا و زمان تأخیر بیشتر و در نتیجه هزینه زیادتر نیاز خواهیم داشت. همچنین این چالش زمانی پررنگ تر می‌شود که وظیفه دارای کلان داده بوده و امنیت آن نیز از اهمیت بالایی برخوردار است. استفاده از ابر و مه در اینترنت اشیا می‌تواند به ذخیره‌سازی حجم زیادی از داده‌ها و پردازش و تحلیل آن‌ها کمک کرده و همچنین روش‌هایی مانند کلاسترینگ، یادگیری ماشین، یادگیری عمیق نیز می‌تواند در تحلیل این حجم داده نقش بسزایی را ایفا

نمایند. ذخیره‌سازی و انتقال این حجم داده به مه یا ابر و پردازش و تحلیل آن‌ها خود نیاز به راه حل‌هایی برای بهبود زمان انتقال و پردازش و تحلیل با لحاظ کردن پارامترهایی مانند تعداد منابع مصرفی و پهنای باند مورد نظر و همچنین مباحثی چون بهبود زمان پاسخ، قابلیت اطمینان و حفظ حریم خصوصی و دسترس‌پذیری دارد. در بحث انتقال کلان داده می‌توان از روش‌هایی برای کاهش ابعاد داده و بازنمایی داده‌ها و فشردگی داده به همراه روش‌های یادگیری ماشین، یادگیری عمیق و روش‌های ابتکاری استفاده نمود.

وجود برنامه‌های کاربردی که نیاز به محاسبات زیادی دارند و همچنین محدودیت منابعی و چالش‌های مطرح شده، محققان را ملزم می‌کند که از روش‌هایی برای مدیریت وظایف قبل از ورود به محیط مه و ابر استفاده کنند. جهت مدیریت وظایف، وظایفی را که نیازهای پردازشی و منابعی مشابه‌ای دارند و یا ویژگی‌های مشترکی دارند را در یک خوشه قرار داده و هر خوشه را به ابر یا مه ارسال می‌کنند. سپس زمان‌بندی وظایف مناسب با محیط‌های رایانش ابری و مه اعمال می‌شود. زمانبندی وظایف در رایانش مه و ابر به تخصیص مناسب منابع به وظایف کاربردی گفته می‌شود. می‌توان زمان‌بندی را به دو مدل تبدیل نمود، زمان‌بندی وظایف مستقل و زمان‌بندی وظایف وابسته. در وظایف مستقل هیچ رابطه و ارتباطی بین وظایف وجود ندارد. در صورتی که در وظایف وابسته برخی از وظایف به یکدیگر وابسته بوده و ارتباط داده‌ای بین آن‌ها وجود دارد. اثبات شده است که زمان‌بندی وظایف در نودهای ابر و مه مساله‌ای NP-Complete می‌باشد [۸]. مساله‌ای که در این مقاله به آن می‌پردازیم، ارائه راه حل مناسب مدیریت خودکار وظایف قبل از ورود به مه و ابر با حفظ محرمانگی است. اهداف مورد نظر در این مقاله، پس از مدیریت و زمانبندی وظایف در مه و ابر، کاهش هزینه‌های استفاده از مه و ابر، افزایش تعداد اجرای وظایف در مهلت مقرر، اجرای وظایف با درجه‌ی محرمانگی بالا در محیط مه و همچنین کاهش زمان کل اجرای وظایف می‌باشد. در این تحقیق فرض شده است که وظایف به همراه خود داده داشته و جهت پردازش نیاز به داده دارند، وظایف مستقل از یکدیگر بوده، محیط مه مکان امنی برای پردازش داده‌های محرمانه است.

در این مقاله وظایف دریافتی از دستگاه‌های اینترنت اشیا با استفاده از بازنمایی تنسوری مدل شده و سپس وظایف توسط نگاشت خودسازمانده^۱ در دو خوشه (وظایف ارسالی به ابر - وظایف ارسالی به مه) قرار می‌گیرند. قبل زمانبندی خوشه‌ها، در صورتی که وظیفه‌ی دارای درجه‌ی محرمانگی بالا در خوشه‌ی ابر باشد، به خوشه‌ی مه منتقل می‌شود. هر دو خوشه متناسب با بستر اجرایی خود با استفاده از زمانبندی مبتنی بر مهلت زمانی، زمانبندی می‌شوند.

در بخش دوم ادبیات تحقیق و مروری بر روش‌های مدیریت و زمانبندی وظایف در اینترنت اشیا ارائه می‌شود. روش پیشنهادی در بخش سوم، بیان خواهد شد. در بخش چهارم به بررسی نتایج پرداخته‌ایم.

۱- مروری بر مقالات

در این بخش به مرور مقالات در سه حوزه (خوشه‌بندی وظایف - زمانبندی وظایف - بازنمایی وظایف) می‌پردازیم. هنگامی که در طراحی سیستم، همزمان از ابر و مه استفاده می‌شود، نیاز به مدیریت وظایف خواهیم داشت تا بتوانیم بهره‌وری سیستم را افزایش دهیم. جهت مدیریت وظایف می‌توان از دو دیدگاه آنها را مدیریت نموده و بستر اجرای آنها را به درستی انتخاب کرد. تحقیقات مختلفی جهت مدیریت وظایف صورت گرفته است. در برخی از مقالات ایده‌ی اصلی آن‌ها بر روی خوشه‌بندی وظایف بوده و وظایف داخل خوشه‌ها را به بستر ابر یا مه ارسال می‌کنند. در تحقیقات دیگری جهت بهبود بهره‌وری بسترهای ابر یا مه، وظایف ارسال شده به ابر یا مه را با استفاده از روش‌های مختلف

^۱ Self-Organizing Map

زمانبندی می نمایند. در الگوریتم‌هایی که خوشه‌بندی وظایف، انجام می‌دهند، وظایف را به خوشه‌هایی مطابق با قوانینی تخصیص می‌دهد. سپس وظایف داخل خوشه را به پردازنده‌ی مناسب اختصاص می‌دهد. این الگوریتم‌ها سربار ارتباطی را با نگاشت وظایف خوشه به پردازش‌گر یکسان کاهش می‌دهد. جهت نمایش ویژگی‌های وظایف، الگوریتم‌های مختلفی ارائه شده است، تنسور یکی از روش‌هایی است که در این مقاله نیز به کار گرفته شده است. بنابراین در بخش مرور برخی از مقالاتی که از تنسور جهت بازنمایی داده‌ها استفاده نموده‌اند می‌پردازیم.

۲-۱ مرور مقالات مربوط به زمانبندی وظایف در ابر یا مه

اوان و همکارانش [۹] در یک مقاله مروری، زمانبندی وظایف در محیط ابری را در دسته‌های زمانبندی براساس اولویت، کاهش زمان اتمام وظایف، بهبود انرژی و بهبود هزینه، QOS و بهبود Load Balancing.Consistency و Fairness قرار داده است. در این بخش، به بررسی برخی از مقالات در حوزه‌ی زمانبندی وظایف می‌پردازیم.

فانگ و همکارانش [۱۰] الگوریتم زمانبندی وظایف مبتنی بر توازن بار ارائه دادند. این الگوریتم در دو مرحله انجام می‌شود. در مرحله اول تخصیص ماشین مجازی برنامه‌های کاربردی صورت می‌گیرد و در مرحله دوم منابع مناسب را برای ماشین‌های مجازی فراهم می‌کند. فرضیه‌های این مقاله مستقل بودن وظایف و عدم وجود وظیفه تکراری می‌باشد و تنها زمان پاسخ و تقاضا برای منابع در این الگو در نظر گرفته شده است و پهنای باند و هزینه در نظر نگرفته است.

یین و همکارانش [۱۱] در سال ۲۰۱۸ مقاله‌ای منتشر کردند که در آن از مظروف‌ها (container) برای زمانبندی و تخصیص منابع استفاده می‌کنند. هدف آن‌ها غلبه بر معایب استفاده از ماشین مجازی بوده است. الگوریتم مطرح‌شده در این مقاله برای فعالیت‌های صنعتی بلادرنگ مورد استفاده قرار می‌گیرد. برای اینکه بتواند زمان پاسخ بلادرنگی را برای وظایف فراهم کند آن‌ها از مه استفاده نمودند. هر نود مه دارای سه سنجش درخواست، زمان‌بند وظیفه و مدیریت منابع می‌باشد. بخش زمانبندی وظایف مشخص می‌کند که وظایف در مه یا در ابر اجرا شوند. نتایج ارائه‌شده نشان می‌دهد که الگوریتم پیشنهادی تأخیر وظایف را کاهش داده و تعداد همزمانی وظایف در نود مه را افزایش می‌دهد.

تانگ و همکارانش [۱۳] [۱۲] مدل زمانبندی وظایف مبتنی بر الگوریتم ژنتیک ارائه دادند و هدف آن‌ها بهینه‌سازی مصرف انرژی بوده است و آن‌ها در مدل خود وابستگی وظایف، انتقال داده و مهلت زمان اجرای وظیفه و هزینه را لحاظ نمودند. در این تحقیق هر وظیفه می‌تواند هم در ابر متحرک و هم به صورت محلی در دستگاه متحرک آپلود شود و آن وظایفی که نیاز به تعامل با کاربر سیار دارد، بر روی دستگاه سیار اجرا می‌شود و وظیفه‌ای که نیاز به محاسبات و در نتیجه مصرف انرژی بیشتری دارد در ابر سیار ذخیره می‌شود. نتایج این زمانبندی نشان می‌دهد که در مصرف انرژی و زمان پاسخ بهینه عمل می‌کند.

هیانگ و همکارانش [۱۴] روش زمانبندی وظایف را برای تضمین دسترسی بهتر به شبکه ابر و سرعت پردازش رایانش ابری متحرک، با توجه به محدودیت‌های پهنای باند شبکه و هزینه استفاده از ابر، ارائه دادند. در واقع روش استفاده‌شده دارای دو بخش تعیین اولویت وظایف و انتخاب پردازشگر مناسب می‌باشد. با این حال جزئیات در مورد چگونگی به دست آوردن برخی معیارها مانند اولین زمان شروع اول، زمان پایان وظایف ارائه نشده و پیچیدگی الگوریتم ناشناخته است. در مقاله دیگری [۱۵] نیز زمانبندی وظایف در مه را براساس اولویت انجام داده‌اند. در این مدل، در صورتی که منابع لازم برای وظیفه‌ی مورد نظر در محیط مه فراهم باشد، وظیفه در مه اجرا می‌شود و در غیر این صورت به ابر ارسال

می‌شود. در مه وظایف براساس اولویت خود اجرا می‌شوند و در صورتی که نتواند وظیفه در زمان مقرر اجرا شود، نادیده گرفته می‌شود. روش ارائه شده زمان پاسخ و هزینه را نسبت به روش‌های مقایسه شده در مقاله، کاهش داده است.

چو و همکارانش [۱۶] به زمان‌بندی وظایف در رایانش تصویر مه پرداختند. آن‌ها با فرض به وابستگی وظایف و ناهمگونی دستگاه‌ها، در این مقاله مساله زمان‌بندی داده‌های تصویری در مه را به مساله زمان‌بندی خطی تبدیل نموده اند. الگوریتم جدیدی را ارائه نموده اند که مقیاس پذیر و *feasible* می‌باشد.

لیو و همکارانش [۸] زمان‌بندی وظایف در محیط مه (TSFC) را با استفاده از الگوریتم I-Apriori ارائه نمودند. ورودی TSFC، قوانین association استخراجی از I-Apriori می‌باشد، که ارتباط بین مجموعه نود مه و مجموعه وظایف را مشخص می‌کند. سپس آن‌هایی که اولویت بیشتری دارند، را جهت ورود به مه انتخاب می‌نماید. آن‌ها نشان دادند که این روش از نظر زمان اجرایی و میانگین زمان انتظار نسبت به روش‌های مشابه خود بهتر می‌باشد.

۲-۲ مرور مقالات مربوط به خوشه‌بندی وظایف در ابر یا مه

الگوریتم ترکیبی زمان‌بندی وظایف مبتنی بر خوشه‌بندی وظایف^۲ که توسط تیان و همکارانش بیان شده است [۱۷]. این الگوریتم ابتدا گراف وظایف DAG را خوشه‌بندی می‌کند و وظایفی را که سربرار ارتباطی زیادی دارند، در یک خوشه قرار می‌دهد و سپس لایه بندی می‌کند. پس از محاسبه ی اولویت و پردازنده مناسب را به خوشه اختصاص می‌دهد. نویسندگان جهت ارزیابی روش پیشنهادی خود، دو پارامتر SLR(Schedule Length Ratio) و speed up را در نظر گرفتند و نشان دادند روش پیشنهادی نسبت به دو الگوریتم [۱۸] HEFT(Heterogeneous Earliest) Finish Time و [۱۸] CPOP(Critical Path on a Processor)، کارایی بهتری دارد.

روشی ترکیبی با استفاده از فازی و گراف وزن‌دار دو قسمتی در [۱۹] ارائه شده است. نویسندگان این مقاله وظایف وابسته و مستقل را با استفاده از DAG در نظر گرفته‌اند و در مرحله ی اول از خوشه‌بندی فازی و گراف دو قسمتی استفاده کرده‌اند و سپس ماشین مجازی را به وظایف اختصاص می‌دهند. روش پیشنهادی در مقایسه با روش‌هایی که زمان اتمام وظایف، هزینه‌ی کل را در نظر گرفته‌اند، بهبود داشته است و تعادلی بین زمان اتمام وظیفه و هزینه برقرار می‌کند.

اولاه و همکاران [۲۰] وظایف را براساس منابع مورد نیازشان توسط k-MEANS خوشه‌بندی نمودند. سپس وظایف را مطابق با منابع در دسترس زمان‌بندی می‌نمایند. روش به‌کار گرفته شده در این مقاله، زمان بیکاری منابع را کاهش داده و بهره‌وری از منابع را افزایش داده است. همچنین با توازن بار در بین نودها، هزینه‌های را کاهش داده است. روش پیشنهادی نسبت به روش‌های [۲۱] FIFO و [۲۲] FIRE، میانگین زمان انتظار و مجموع زمان اجرای کمتری را دارد.

^۲ HTSTC (hybrid task scheduling algorithm based on task clustering)

وانگ و همکارانش [۲۳] پارامترهایی شامل معیارهای فضای حافظه، زمان مورد انتظار هر وظیفه و بهنای باند مورد انتظار هر وظیفه را جهت خوشه‌بندی در لایه مه در نظر گرفتند. در این روش در لایه مه علاوه بر خوشه‌بندی وظایف، مدلی جهت تجمیع منابع نیز در نظر گرفتند تا بتوانند محل اجرای وظیفه را با توجه به نیازش مشخص نمایند. در این مقاله به منظور زمانبندی وظایف به استفاده از خوشه‌بندی به بهبود

روش **Firework** [۲۴] که از الگوریتم‌های هوش جمعی می‌باشد، پرداختند. آنها نشان دادند که با به‌کارگیری الگوریتم پیشنهادی توانسته‌اند، زمان پردازش را کاهش داده و توازن بار را در دستگاه‌های مه برقرار سازند.

در مقاله [۲۵]، زمانبندی مبتنی بر شناسایی الگو به صورت آنلاین برای هوشمندسازی کارخانه در محیط بلادرنگ ارائه شده است. نویسندگان از **SOM** برای شناسایی الگوی وظایف استفاده نمودند و با استفاده از اطلاعات پیشین وظایف **SOM** را آموزش داده‌اند. پس از تخصیص بهینه وظایف به **ECE (Edge computing – enabled entity)** مناسب، به صورت آنلاین زمانبندی صورت می‌گیرد.

موتوسامی و همکارانش [۲۶] چارچوبی را برای زمانبندی وظایف مبتنی بر خوشه‌بندی با استفاده از خوشه‌بند **k-means** ارائه دادند. آنها وظایف را براساس طول وظیفه خوشه‌بندی و **VM** ها را براساس ظرفیت **VM** گروه‌بندی می‌کنند. پس از خوشه‌بندی، هر وظیفه در داخل خوشه براساس **VM** اختصاص داده به آن در گروه **VM** ها زمانبندی می‌شود. روش پیشنهادی آنها روشی پویا برای توازن بار با هدف کاهش زمان اتمام وظایف و زمان اجرا بوده و نشان دادند که این روش به این هدف رسیده است.

جدول ۱ مقالات بیان شده در دو بخش زمانبندی و خوشه‌بندی، را براساس ایده، مزایا، معایب و نرم‌افزار استفاده شده و معیار ارزیابی مقایسه کرده‌ایم.

جدول ۱: مقایسه برخی از مقالات مربوط به زمان‌بندی و خوشه‌بندی وظایف

معیار ارزیابی	نرم‌افزار	معایب	مزایا	ایده	سال	مرجع	زمان‌بندی وظایف
زمان اتمام وظایف	Cloudsim	در نظر نگرفتن پهنای باند و هزینه	-بکارگیری منابع بیشتر -بهبود توازن بار	زمان‌بندی دو سطحی	۲۰۱۰	[۱۰]	زمان‌بندی وظایف
تعداد وظایف همزمان میانگین زمان	Libvirt Docker QEMU	-در نظر نگرفتن زمان اجرای وظایف و ترافیک شبکه -حذف زمان رایانش ابری - حذف معیار مناسب برای منابع ابری	-در نظر گرفتن حالت بلادرنگ - کاهش زمان پاسخ وظایف - افزایش تعداد همزمانی در وظایف در نود مه	استفاده از مظروف	۲۰۱۸	[۱۱]	
زمان اتمام وظایف حال رساندن مصرف انرژی	C++	عدم مقایسه به روش‌های دیگر	لحاظ کردن موارد زیر -وابستگی‌های وظایف -تأخیر انتقال داده -مهلت زمان پاسخ	استفاده از الگوریتم ژنتیک	۲۰۱۸	[۱۲] [۱۳]	زمان‌بندی وظایف
هزینه -زمان پاسخ	جاوا	در برخی معیارها خوب عمل نمی‌کند.	در بحث هزینه موثر خوب عمل کند کارایی را بهبود می بخشد	استفاده از روش مبتنی بر آگاهی از رقابت	۲۰۱۴	[۱۴]	
زمان اجرا	Matlab	لحاظ نکردن پیچیدگی محاسباتی	رایانش تصویری مه تمرکز بر روی دستگاه‌های ناهمگن مقیاس پذیر	استفاده از برنامه ریزی خطی	۲۰۱۸	[۱۶]	
زمان اجرا زمان انتظار	جاوا	فرض‌های مسئله خیلی ساده است	کاهش مجموع زمان اجرای وظایف کاهش میانگین زمان انتظار	زمان‌بندی مبتنی بر روش - های داده کاوی	۲۰۱۸	[۸]	
زمان پاسخ هزینه	cloudAnaly st	اولویت‌ها ثابت می‌باشند	کاهش زمان پاسخ و هزینه	زمان‌بندی مبتنی بر اولویت در رایانش مه	۲۰۱۸	[۱۵]	

SLR (Schedule Length Ratio) Speed up	Matlab		افزایش سرعت و کاهش کاهش تأثیر سربار ارتباطی و زمان وظیفه	زمانبندی وظایف مبتنی بر خوشه‌بندی	۲۰۲۰	[۱۷]	خوشه‌بندی وظایف
زمان اتمام وظایف Cost	CloudSim	می‌توان بررسی را با تعداد بیشتری ماشین مجازی نیز انجام داد	استفاده از DAG ترکیبی تعادل بین هزینه و زمان کار	به‌کارگیری خوشه‌بندی فازی و گراف دو قسمتی وزن دار جهت تخصیص وظایف	۲۰۱۹	[۱۹]	
Execution time Resource utilization زمان انتظار	CloudSim	می‌توان با افزایش ملاک‌های خوشه- بندی، بهره‌وری را افزایش داده -تغییر سائز وظیفه ممکن است باعث تغییر در کارایی زمانبندی شود	افزایش بهره‌وری منابع کاهش زمان انتظار کاهش مجموع زمان اجرا در هنگام افزایش وظایف وارد شده به سیستم	به‌کارگیری خوشه‌بندی بر اساس kMEANS نیازمندی منابع با تئوری صف $M/M/c$	۲۰۲۰	[۲۰]	
زمان اجرا Load Ratio		زمان پردازش وظایف و مصارف انرژی در نظر گرفته نشده است.	کاهش زمان پردازش توازن بار در نودهای مه	استفاده از مدل خوشه- بندی و تجمیع منابع و بهبود زمانبندی firework	۲۰۲۰	[۲۳]	
Task execution latency Execution error rate			کاهش پیچیدگی محاسباتی و کاهش تاخیر محاسبات و بررسی آنلاین	زمانبندی وظایف آنلاین مبتنی بر شناسایی الگو	۲۰۱۸	[۲۵]	
زمان اجرا زمان اتمام وظایف	CloudSim	برای خوشه‌بندی فقط طول وظیفه را به عنوان ویژگی در نظر گرفته است	کاهش زمان اجرا و زمان اتمام وظایف	زمانبندی وظایف بر اساس خوشه‌بندی k-means	۲۰۲۱	[۲۶]	

۳-۲ مرور مقالات در حوزه بازنمایی وظیفه با تنسور

تنسور [۲۶] آرایه‌ای چندبعدی است که به صورت ماتریس چند بعدی نمایش داده می‌شود. در این تحقیق فرض می‌شود، که تمامی ورودی‌های تنسور دارای مقادیر حقیقی می‌باشند و تنسور مرتبه‌ی n ام را با $\underline{X} \in R^{I_1 \times \dots \times I_N}$ تشکیل شد، از آرایه‌ای با ورودی‌ها $(1 \leq n \leq x_{i_1, \dots, i_N})$ $(1 \leq n \leq N, 1 \leq i_N \leq I_N)$ بعد مرتبه n ام می‌باشد. به طور مثال تنسور $\underline{X} \in R^{3 \times 2 \times 20}$ دارای ابعاد ۳، ۲، ۲۰ می‌باشد. بردار تنسور مرتبه ۱ ام و ماتریس تنسور مرتبه ۲ بوده و تنسور با مرتبه ۳ و بالاتر به عنوان تنسور مرتبه بالا^۳ شناخته می‌شوند. روش‌های مختلفی از جمله Incremental Singular Value Decomposition [۲۷] و Principal Component Analysis (PCA) [۲۸] و Dynamic Tensor Analysis (DTA) [۲۹] جهت بازنمایی و کاهش ابعاد داده‌ها ارائه شده است. تنسور، برای بازنمایی داده مناسب بوده و تنسورها می‌توانند ساختار درونی دیتا را نگه دارند. مزایای قابل توجهی در بازنمایی و نمایش داده‌ها با ابعاد بالا و پیچیده دارد. در بسیار از مقالات از روش‌های تحلیلی مبتنی بر تنسور مانند [۳۰] tensor network, tensor decomposition در کاربردهای کاربردی مورد استفاده قرار می‌گیرند.

پنگ لی و همکارانش [۳۱] برای حل مشکل تنوع کلان داده در اینترنت اشیا، مدل محاسباتی عمیق پیچیده^۴ با گسترش دادن شبکه عصبی کانولوشن از فضای برداری به فضای تنسوری پیشنهاد دادند. در این مقاله برای آشکار ساختن ارتباطات پنهان میان جنبه‌های مختلف کلان داده، مدلی مبتنی بر تنسور ارائه داده تا نمایانگر هر شی ناهمگن باشد. یک تنسور قادر به بازنمایی ساختار داده‌ای ناهمگن و نگهداری ساختارهای پردازش نشده داده است که به ما اجازه می‌دهد اشتراک و مکمل بودن بین جهت‌های مختلف را در نظر بگیریم. همچنین تنسور می‌تواند از وقوع برخی مشکلات در فضای بردار مانند فاجعه‌ی بعد و مفرد بودن جلوگیری کند و در بسیاری از برنامه‌های کاربردی مانند استخراج/انتخاب مشخصه، تلفیق داده و تشخیص الگو به کار گرفته شود. به منظور استفاده کامل از مشخصه‌های محلی و توپولوژی‌های موجود در کلان داده، عملیات پیچیده تنسور تعریف شده است، تا از بیش برآزش جلوگیری شود و کارایی آموزش بهبود بخشد. همچنین الگوریتم پس انتشار ابعاد بالا، برای آموزش پارامترهای مدل محاسباتی کانولوشن عمیق در فضای ابعاد بالا پیشنهاد شده است.

در استخراج دیتا، یادگیری ماشین، تشخیص چهره و زمینه‌های دیگر می‌توان از تنسور به عنوان آرایه‌ای با ابعاد زیاد استفاده نمود. در این مقاله [۳۲]، مدل یادگیری عمیق تنسور^۵، که مدل محاسباتی عمق برای اجرای یادگیری ویژگی‌ها و بازنمایی فضای تنسوری داده‌های کلان پیشنهاد شده است. مدل بازنمایی دیتا بر پایه تنسور ارائه شده است که دیتای ناهمگن متنوع را به شیوه‌ای هماهنگ، مرتبط ساخته و نمایش می‌دهد. بر اساس چنین بازنمایی، یک خودرمنگار تنسور^۶ به عنوان ماژول اصلی برای مدل یادگیری عمیق تنسور پیشنهاد شده است. الگوریتم پس انتشار مرتبه بالا، طراحی شده تا پارامترها در خودرمنگار تنسور را آموزش دهد. در پایان، یک مدل یادگیری عمیق تنسور با انباشتن خودرمنگار تنسورهای چندگانه ساخته می‌شود تا سطوح چندگانه ویژگی‌های کلان داده را یاد بگیرد و دیتای ناهمگن مدالیت‌های چندگانه را ترکیب کند. نتایج تجربی، نشان می‌دهد که روش ارائه شده علاوه بر اینکه در بازنمایی داده‌های ناهمگن موفق بوده است در کنار روش‌های یادگیری عمیق بکار گرفته شده، دقت تشخیص، بالایی در دیتا ست‌های ۱۰-STL [۳۳] و CUAVE [۲۶] دارد.

^۳ high order tensor

^۴ DCCM

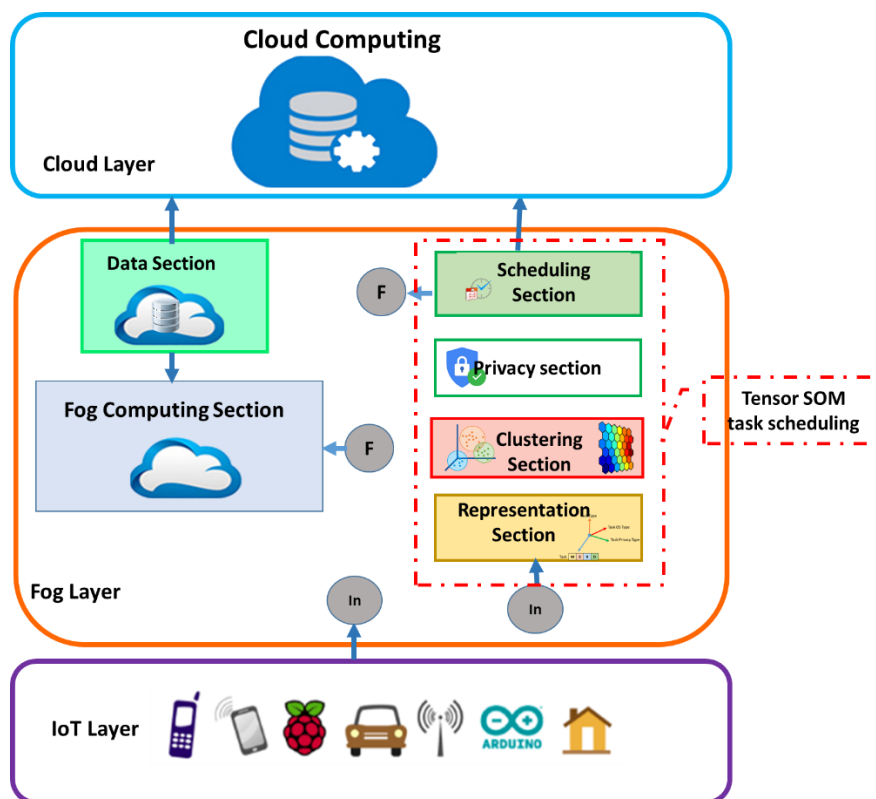
^۵ TDL

^۶ TAE

در [۳۴] مدل تنسوری جهت بازنمایی و یکپارچه‌سازی داده‌های **unstructured, semi structured, and structured** بیان شده است. این مدل تنسوری علاوه بر یکپارچه‌سازی انواع داده‌ها، دارای مرتبه‌ی گسترده‌ای بوده و به صورت داینامیک مرتبه‌ی جدیدی با اعمال عملگر پیشنهاد شده می‌تواند، حاصل شود. نویسندگان این مقاله، تئوری **Core Tensor Equivalence** را جهت کمک به طراحی الگوریتم‌های افزایشی تجزیه، اثبات نمودند. همچنین روش **Recursive Incremental High Order Singular Value Decomposition (RIHOSVD)** را ارائه دادند که برای کاهش ابعاد داده‌های جریانی مناسب می‌باشد. روش ارائه شده از نظر پیچیدگی زمانی، استفاده از حافظه و دقت مورد ارزیابی قرار گرفته است. آن‌ها نشان دادند که روش پیشنهاد شده، جهت استفاده در کاربردهای کلان داده مفید می‌باشد.

۲- روش پیشنهادی

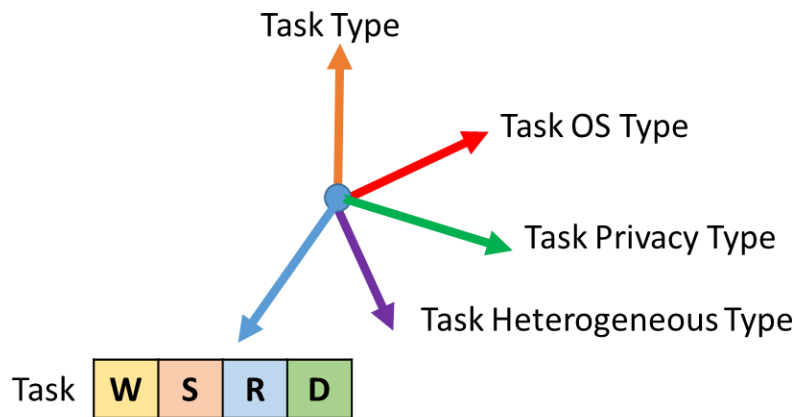
الگوریتم پیشنهادی ارائه شده بانام **Tensor_SOM task scheduling** دارای چهار بخش (بازنمایی وظایف، خوشه‌بندی و حریم خصوصی و زمان‌بندی) است. در بخش بازنمایی، ویژگی‌های وظایف با استفاده از تنسور با ابعاد بالا بازنمایی می‌شود. سپس به بخش خوشه‌بندی ارسال شده و با استفاده از روش **SOM** که برای ورودی تنسور، سازگار شده است، وظایف در دو خوشه ابر و مه قرار می‌گیرد. در بخش حریم خصوصی با استفاده از آستانه‌گذاری، وظایفی را که دارای میزان محرمانگی بالایی بوده‌اند، ولی با استفاده از خوشه‌بندی در خوشه‌ی ابر قرار گرفته‌اند، به خوشه‌ی مه منتقل می‌شوند. در نهایت وظایف وابسته به مکان اجرای خود (ابر یا مه)، زمان‌بندی می‌شوند. شکل ۱ روش **Tensor_SOM task scheduling** و جایگاه آن در لایه مه و تعداد بخش‌های آن را نشان می‌دهد.

شکل ۱: مراحل روش **Tensor_SOM task scheduling**

الف- بخش بازنمایی وظیفه مبتنی بر تنسور

وظیفه‌ی تولید شده از دستگاه‌های اینترنت اشیا به طور رسمی توسط چهارتایی $\langle W, S, R, D \rangle$ تعریف می‌شود؛ که در آن W حجم کار وظیفه، S بیت‌های داده همراه وظیفه، R تعداد منابعی که وظیفه برای اجرا نیاز دارد، D مهلت اجرای وظیفه است. پس از دریافت وظیفه از لایه اینترنت اشیا، وظیفه را بر روی تنسوری ۵ بعدی مدل می‌کنیم. با توجه به دستگاهی که وظیفه از آن تولید می‌شود، ویژگی‌هایی مانند نوع وظیفه (حافظه‌ای، رایانشی و توزیع محتوا)، نوع سیستم‌عامل (ویندوز، Obent، android، ios)، میزان حریم‌خصوصی (از درجه خیلی محرمانه تا بدون اهمیت)، نوع ناهمگونی داده مورد نیاز (صوتی، تصویری، متنی و multimedia) استخراج می‌شود. به‌منظور نگهداری کلیه ویژگی‌های برای هر وظیفه، از تنسور ۵ بعدی نشان داده شده در شکل ۲ استفاده می‌شود.

شکل ۲: بازنمایی تنسور وظیفه

ب- بخش خوشه‌بندی مبتنی بر (Tensor Self Organizing Map (Tensor_SOM)

به‌منظور خوشه‌بندی وظایف، روش SOM را برای ورودی‌های تنسوری، سازگار نموده‌ایم. SOM، دارای سه فاز، رقابتی، همکاری و تطبیق است؛ که برای طراحی SOM برای ورودی تنسوری، باید این سه فاز را سازگار نماییم. در فاز رقابتی، ورودی به‌صورت تنسور ۵ بعدی نشان داده شده در شکل ۲ در نظر گرفته شده‌است. جهت خوشه‌بندی وظایف به دو خوشه، از توپولوژی شامل دو نورون به‌صورت خطی استفاده می‌نماییم با این تفاوت که هر نورون با وزن‌هایی به‌صورت تنسور ۵ بعدی نشان داده می‌شوند. در فاز رقابتی ابتدا تنسور وزن‌ها به‌صورت تصادفی مقداردهی می‌شوند و سپس شباهت تنسور وظایف با تنسور وزنی دو نورون محاسبه می‌شود و بیشترین شباهت با استفاده از ضرب داخلی دو تنسور محاسبه می‌شود. نورون برنده در این فاز شناسایی می‌شود. در فاز همکاری باید نورون برنده، خودش و همسایگانش را تحریک کند تا ورودی جدید تصبیق پیدا کند. در این فاز از تابع گوسی استفاده شده، تا تاثیر نورون بر روی همسایگانش را مشخص کنیم. در فاز تطبیق از قانون ساده‌ی یادگیری هب جهت تغییر وزن نورون‌ها استفاده شده‌است. جهت ساخت مدل اولیه، در این تحقیق از ۷۰۰۰۰۰، وظیفه استفاده شده‌است.

ج- بخش حریم خصوصی

پس از خوشه‌بندی وظایف با استفاده از SOM، در این مرحله حریم خصوصی وظایف در خوشه‌ی ابر چک می‌شود و وظایفی که دارای حریم خصوصی خیلی محرمانه و محرمانه هستند از خوشه ابر به مه انتقال پیدا می‌کنند. تا بدون نیاز به روش‌های رمزگذاری بتوان امنیت مورد نیاز وظایف را حفظ نمود.

د) بخش زمان‌بندی

وظایف در هر خوشه با استفاده از الگوریتم Earliest-Deadline-First (EDF) زمان‌بندی می‌شوند و وظایف در خوشه‌ی مه مطابق با زمان‌بندی صورت گرفته، به بخش پردازش در لایه مه ارسال شده و وظایف داخل خوشه ابر به ابر ارسال می‌شود. زمان‌بندی EDF الگوریتم زمان‌بندی مبتنی بر اولویت بوده که در سیستم‌های بلادرنگ کاربرد دارد. هنگامی که وظایف به بخش زمان‌بندی می‌رسد، مطابق با نزدیک‌ترین مهلت زمانی اجرای خود، زمان‌بندی می‌شود [۳۵]. علت استفاده از EDF، بهینه بودن آن در میان الگوریتم‌های زمان‌بندی مختلف در پردازشگرهای واحد است. همانطور که در [۳۶] بیان شده است، اگر مجموعه‌ی وظایف توسط EDF نتواند در محیط بلادرنگ زمان‌بندی شود، آن مجموعه وظایف توسط الگوریتم‌های دیگر هم نمی‌تواند زمان‌بندی شود. برخی از معایب این الگوریتم قابلیت پیش‌بینی پایین و کنترل پایین بر عملکرد و سربار بالای آن و همچنین گرسنگی برای وظایف با مهلت زمانی زیاد است. در این تحقیق جهت رفع گرسنگی الگوریتم EDF از تکنیک سالخورده‌گی استفاده شده است.

۳- نتایج شبیه‌سازی

در این بخش به شبیه‌سازی الگوریتم پیشنهاد شده در این تحقیق پرداخته‌ایم. جزئیات محیط شبیه‌سازی و پارامترهای مورد استفاده در این تحقیق را بیان می‌نماییم. در این شبیه‌سازی، سه نود ابر و شش نود مه که هر ابر دارای نرخ پردازنده، ۲۵۰۰۰ MIPS و هر مه دارای نرخ CPU ۱۲۰۰۰ MIPS، در نظر گرفته شده است. یک نود مه، به‌عنوان هماهنگ‌کننده در نظر گرفته شده است که مکان وظایف و زمان‌بندی وظایف را مشخص می‌کند. مشخصات محیط شبیه‌سازی شده در جدول ۵-۱ بیان شده است. برای شبیه‌سازی روش پیشنهادی از سیستمی با مشخصات Intel R Core™ i۵-۶۲۰۰U، CPU ۲٫۳۰GHz و حافظه‌ی ۴GB و از زبان پایتون جهت تولید دیتاست و همچنین نرم‌افزار متلب استفاده شده است. در این تحقیق، دیتاست‌ای شامل وظایف و ویژگی‌های بیان شده براساس شبیه‌سازی داده‌های واقعی ساخته شده است. این دیتاست شامل صد هزار وظیفه با ده ویژگی است و هر وظیفه نیز به همراه خود داده‌ی موردنیاز خود را دارد که این داده‌ها دارای حجم بین ۲۰۰ بیت تا ۵۰۰۰ بیت بوده و هر وظیفه می‌تواند حداکثر ۱۰ داده با سایز مختلف و نوع مختلف با خود به همراه داشته باشد. این دیتاست بگونه‌ای ساخته شده است تا بتواند داده‌های واقعی در محیط اینترنت اشیا را شبیه‌سازی نماید. جدول ۲ خلاصه‌ای از مشخصات شبیه‌سازی و دیتاست را نشان می‌دهد.

جدول ۱: مشخصات شبیه‌سازی و دیتاست

مقدار پارامتر	پارامتر
۳	تعداد ابر
MIPS ۲۵۰۰۰	نرخ سرعت پردازنده در ابر
۶	تعداد مه
MIPS ۱۲۰۰۰	نرخ سرعت پردازنده در مه
۱۰۰,۰۰۰	تعداد وظایف
۱۰,۰۰۰	تعداد داده‌های همراه
۱۰	حداکثر داده‌ی مورد نیاز برای هر وظیفه
۲۰۰ بیت	حداقل سایز داده برحسب بیت
۵۰۰۰ بیت	حداکثر سایز داده برحسب بیت
۵ میلی ثانیه	میانگین فاصله زمانی رسیدن وظایف
۱۰	تعداد ویژگی‌های هر وظیفه
<ul style="list-style-type: none"> • نوع سیستم عامل • نوع وظیفه • اولویت وظیفه • میزان محرمانگی • ناهمگنی داده • مهلت زمان اجرا • زمان اجرا • منابع مورد نیاز • زمان رسیدن وظیفه • داده همراه وظیفه و حداکثر داده مورد نیاز 	ویژگی‌های وظیفه

جدول ۳ محدودی‌ مقادیر هر ویژگی و نوع توزیع آن را برای ساخت دیتاست نشان می‌دهد.

جدول ۳: جزئیات ویژگی‌های مجموعه داده

نام ویژگی	مشخصه	محدود مقدار	نوع توزیع
Task_Os_Type	نوع سیستم عامل	۴ نوع سیستم عامل ios, Obent, Windows android	یکنواخت
Task_Type	نوع وظیفه	{۳-۲-۱} حافظه‌ای پردازشی توزیع محتوا	یکنواخت
Task_privacy	میزان محرمانگی	چهار نوع (۱) خیلی محرمانه (۲) عادی	یکنواخت
Task_deadline	مهلت زمانی اجرا	{۱ ... ۲۰} میلی ثانیه	یکنواخت
Task data heterogeneity	ناهمگنی داده	{۵-۴-۳-۲-۱} داده ویدیویی، داده صوتی، داده متنی، داده مولتی مدیا، اطلاعات سنسور	یکنواخت
Task Execution	زمان اجرا وظیفه	{۱ ... ۶۰} میلی ثانیه	یکنواخت
Task Resource	تعداد منابع مورد نیاز	{۱ ... ۸}	یکنواخت
Task arrival	زمان رسیدن وظیفه	توزیع پواسون با میانگین زمانی رسیدن پنج میلی ثانیه	
Task data	داده مورد نیاز	{۱ ... ۱۰۰۰۰} بیت	زیف
Task needed data	حداکثر داده مورد نیاز	{۱ ... ۱۰}	-

در این بخش، روش پیشنهادی را با چهار روش دیگر مقایسه می‌نماییم. این روش‌ها عبارت‌اند از:

- روش SOM: در این روش فقط از ویژگی‌های اصلی وظایف جهت خوشه‌بندی توسط SOM استفاده می‌شود.
- روش SOM سلسله‌مراتبی^۷: از ساختار سلسله‌مراتبی SOM به جای SOM ساده استفاده می‌شود.

^۷ SOM Hierarchical

- روش **DPTO^۸** [۳۷]: این روش توسط آدهیکاری و همکارانش بیان شده است، در این روش وظایف براساس مهلت زمانی شان اولویت بندی می شوند و به صف چند سطحی دارای بازخورد ارسال می شوند. در این روش از سه صف استفاده شده است، وظایف با مهلت زمانی سخت^۹ دارای اولویت بالا بوده و در صف ۱ قرار می گیرند و وظایفی که مهلت زمانی آن ها نرم^{۱۰} بوده در صف دوم و وظایف بدون اولویت در صف سوم قرار می گیرند. در صورتی که وظیفه ای بعد از مدت زمانی در صف بوده و نوبت آن نرسیده باشد، اولویت آن یک واحد افزایش می یابد و به صف با اولویت بالاتر می رود. وظایفی که در صف یک و دو قرار دارند، به مه و وظایف صف سه به ابر جهت اجرا ارسال می شوند.
- روش **AE-SOM^{۱۱}**: این روش توسط شادرو و همکارانش [۳۸] پیشنهاد شده است. در این روش پارامترهای وظایف به شبکه عمیق خودرمزگذار ارسال می شود. شبکه ی خودرمزگذار ابتدا داده های موردنظر را رمزگذاری و سپس رمزگشایی می کند. در این شبیه سازی از بخش رمزگذاری شبکه به عنوان ویژگی های جدید داده، استفاده شده است. سپس بر روی این ویژگی های خوشه بندی SOM انجام می گیرد.

۴-۱ بررسی تعداد وظایف اجرا نشده در زمان مقرر

هلت زمانی در اجرا وظایف دارای اهمیت است، لذا در این تحقیق، وظایفی که در زمان مقرر اجرا نشود، به عنوان «وظایف تکمیل نشده» و در غیر این صورت «وظایف تکمیل شده» در نظر گرفته می شود. جدول ۴، تعداد وظایف تکمیل نشده را به در صد نشان می دهد. مطابق با جدول، در روش Tensor_SOM تعداد وظایف تکمیل نشده در کل سیستم برابر ۱۴/۰۹ در صد می باشد که نسبت به میانگین چهار روش دیگر، ۵۳ درصد بهبود داشته است؛ بنابراین می توان نتیجه گرفت که روش پیشنهادی تعداد وظایف تکمیل شده در کل سیستم را بهبود داده است. علت این بهبود نسبت به روش های دیگر، در نحوه ی توزیع وظایف در خوشه های ابر و مه است. بگونه ای که وظایفی که نیاز پردازشی بیشتری دارند، در خوشه ی ابر قرار گرفته اند.

جدول ۴: مقایسه روش های پیشنهادی از لحاظ درصد وظایف تکمیل نشد

نرخ وظایف تکمیل نشده			روش
ابر و مه	مه	ابر	
۱۸/۲۵	۲۹/۴۸	۶/۹۳	SOM
۲۵/۹۱	۴۰/۲۴	۰/۰۰	SOM Hierarchical
۵۷/۱۵	۷۰/۴۴	۱۹/۸۵	DPTO
۱۷/۷۵	۰/۰۲	۳۸/۲۱	AE_SOM
۱۴/۰۹	۱/۸۷	۲۳/۰۲	Tensor_SOM

^۸ Deadline and Priority-aware Task Offloading

^۹ hard

^{۱۰} soft

^{۱۱} Auto Encoder SOM

۴-۲ بررسی نتایج از لحاظ زمان

در این تحقیق، سه ابر که در هریک تعداد دستورات اجرایی در هر ثانیه ۲۵۰۰۰ دستور و شش مه که هرکدام در هر ثانیه ۱۲۰۰۰ دستور اجرا می‌کنند، در نظر گرفته شده است. با توجه به خوشه‌بندی و زمان‌بندی انجام شده، بعد از ارسال وظایف به مه و ابر، مدت زمان اجرای هر وظیفه محاسبه شده است. مدت زمانی که طول می‌کشد تمامی وظایف ارسالی به مه و ابر اجرا شوند (Makespan)، در جدول ۵ بیان شده است.

جدول ۵: مقایسه روش‌های پیشنهادی از لحاظ زمان اتمام وظایف در ابر مه و کل سیستم

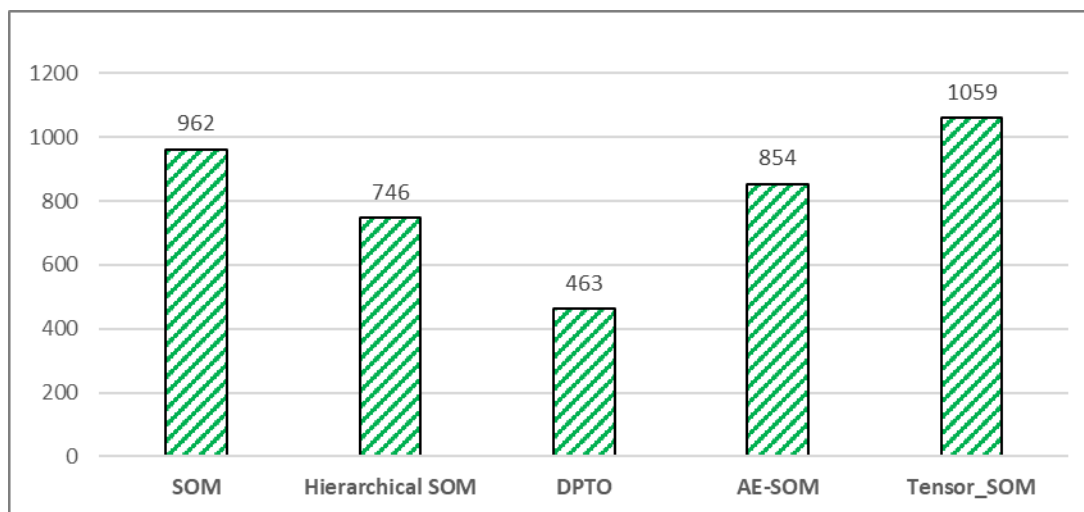
System	Fog	Cloud	روش
زمان اتمام وظایف (s)	زمان اتمام وظایف (s)	زمان اتمام وظایف (s)	
۸۴/۹۷	۸۴/۹۷	۳۸/۲۲	SOM
۹۹/۲۸	۹۹/۲۸	۲۱/۰۴	SOM Hierarchical
۹۲/۴۶	۹۲/۴۶	۵۱/۴۱	DPTO
۹۶/۳۵	۳۶/۵۲	۹۶/۳۵	AE_SOM
۸۱/۱۳	۶۱/۵۰	۸۱/۱۳	Tensor_SOM

صدهزار تسک وارد شده به سیستم، در روش SOM، ۸۴/۹۷ ثانیه و در روش Hierarchical SOM ۹۹/۲۸ ثانیه و در روش DPTO ۹۲/۴۶ ثانیه و در روش AE_SOM ۹۶/۳۵ ثانیه و روش Tensor_SOM ۸۱/۱۳ ثانیه نیاز به اجرای تمامی وظایف دارند. به‌منظور بررسی علت اختلاف زمان اتمام وظایف در روش پیشنهادی، میزان درصد توزیع وظایف در خوشه‌های در جدول ۶ آورده شده است. سه روش پیشنهادی، دارای توزیع یکسانی نسبت به میانگین سه روش دیگر است؛ اما با این وجود، وظایفی را در خوشه‌ی ابری قرار داده است که نیاز پردازشی زیاد دارند. این روش از ظرفیت پردازشی ابر به خوبی استفاده نموده و توزیع وظایف را بگونه‌ای انجام داده است که منجر به کاهش زمان اتمام وظایف و بهبود عملکرد سیستم شده است.

جدول ۶: درصد توزیع وظایف در خوشه‌ها

روش	ابر (درصد)	مه (درصد)
SOM	۴۹/۸۰	۵۰/۲۰
SOM Hierarchical	۳۵/۶۲	۶۴/۳۸
DPTO	۲۶/۲۷	۷۳/۷۳
AE_SOM	۴۶/۴۲	۵۳/۵۸
Tensor_SOM	۵۸/۸۰	۴۲/۲۰

به منظور بررسی بیشتر، Goodput سیستم را نیز مورد بررسی قرار داده ایم. برای محاسبه Goodput، تعداد وظایفی که تکمیل شده اند را بر زمان کل اجرای آن‌ها تقسیم نموده ایم. شکل ۳، Goodput در سیستم را برای روش‌های مقایسه شده، نشان می‌دهد. روش Tensor SOM در واحد زمان تعداد بیشتری وظیفه را نسبت به روش‌های دیگر اجرا می‌نماید. این نشان می‌دهد که خوشه‌بندی در روش Tensor SOM بر روی Goodput نیز تاثیرگذار بوده است.

شکل ۳: مقایسه Goodput برای کل سیستم

۳-۴ بررسی از لحاظ هزینه

برای محاسبه هزینه باید هزینه‌هایی که برای استفاده از سرویس‌های ابر و مه پرداخت می‌شوند را در نظر گرفته و هزینه‌ی کل سیستم را محاسبه نماییم. هزینه‌های در نظر گرفته شده در این تحقیق مطابق با دلارهای گرید (G\$) می‌باشد. G\$ واحد ارزی بوده که در این شبیه‌سازی برای جایگزینی پول واقعی استفاده شده است. ابر و مه دارای خصوصیات یکسان مانند هزینه‌ی استفاده از پردازنده و هزینه‌ی مصرف حافظه و هزینه‌ی مصرف پهنای باند می‌باشند. با این تفاوت که هزینه‌های ابری نسبت به مه بیشتر بوده و ابر قدرت پردازش بسیار بیشتر نسبت به مه دارد. جهت محاسبه‌ی هزینه‌های ارتباطی، فرض شده است که ارتباط بین حسگرها و app ها با دستگاه‌ها و ارتباط بین دستگاه‌ها با گره‌ها از طریق ارتباطات ارزان قیمت بوده و در این شبیه‌سازی در نظر گرفته نشده است. برای ارتباطات داخلی گره‌های مه نیز به دلیل آنکه در یک شبکه محلی و در دسترس بوده، هزینه اندکی برای آن‌ها در این شبیه‌سازی نسبت به ابر در نظر گرفته شده است. همچنین هزینه‌ی بالایی برای ارتباطات بین گره‌های مه و سرویس‌دهندگان لحاظ شده است. جدول ۷ هزینه‌های در نظر گرفته شده در این شبیه‌سازی را نشان می‌دهد.

جدول ۷: جزییات هزینه

Parameter	Fog	Cloud	Unit
CPU rate	۱۲۰۰۰	۲۵۰۰۰	MIPS
CPU usage cost	۰/۱	۰/۷	G\$/s
Memory usage cost	۰/۰۱	۰/۰۲	G\$/MB
Bandwidth usage cost	۰/۰۰۱	۰/۰۱	G\$/MB

مجموع هزینه‌ها توسط فرمول ۱ در این شبیه‌سازی محاسبه می‌شود.

$$Total\ Cost = \sum_{T_i \in T} Cost(T_i) \quad (1)$$

بخش هزینه در این فرمول شامل مجموع هزینه پردازشی C_p و حافظه‌ای C_m و پهنای باند C_b برای هر وظیفه بوده که با استفاده از فرمول‌های ۲ تا ۵ محاسبه می‌شود.

$$Cost(T_i) = C_p(T_i) + C_m(T_i) + C_b(T_i) \quad (2)$$

$$C_p(T_i) = c_p * ExeTime(T_i) \quad (3)$$

$$C_m(T_i) = c_m * Mem(T_i) \quad (4)$$

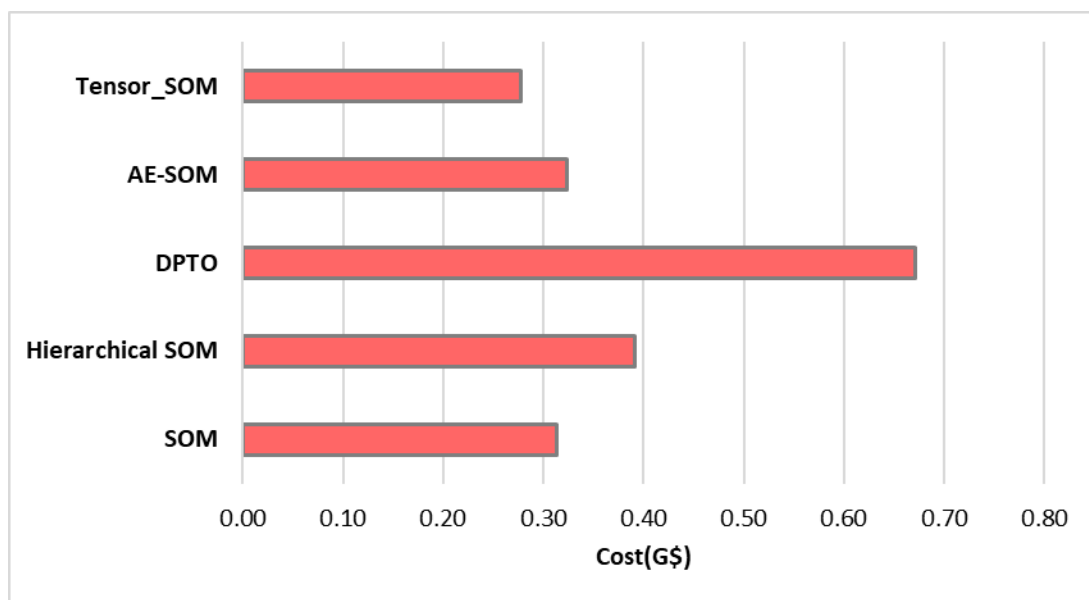
$$C_b(T_i) = c_b * BW(T_i) \quad (5)$$

C_p هزینه‌ی استفاده از پردازنده در واحد زمان در ابر یا مه است. c_p هزینه‌ی استفاده از حافظه برای هر مگابایت داده است. c_m هزینه‌ی استفاده از پهنای باند برای هر مگابایت داده است. جدول ۸ مجموع هزینه برای ابر و مه و کل سیستم را مطابق با فرمول ۱ نشان می‌دهد.

جدول ۸: مجموع هزینه ابر و مه و کل سیستم

هزینه کل سیستم (G\$)	هزینه مه (G\$)	هزینه ابر (G\$)	روش
۲۵۶۴۷/۱۶	۶۷۹۹/۹۱	۱۸۸۴۷/۲۵	SOM
۲۸۹۴۱/۰۴	۴۸۶۴/۴۴	۲۴۰۷۶/۶۱	SOM Hierarchical
۲۸۷۴۹/۸۵	۵۰۲۷/۲۴	۲۳۷۲۲/۶۲	DPTO
۲۶۵۸۳/۴۸	۶۳۵۴/۲۰	۲۰۲۲۹/۲۸	AE_SOM
۲۳۸۶۳/۵۴	۷۹۰۴/۸۴	۱۵۹۵۸/۷	Tensor_SOM

باتوجه به جدول ۸، روش Tensor SOM، در هزینه نیز نسبت به سایر روش‌ها بهتر می‌باشد. برای مقایسه بهتر، هزینه‌ای که برای هر وظیفه پرداخت می‌شود را محاسبه نموده‌ایم. برای این منظور، نسبت هزینه کل سیستم بر تعداد وظایف تکمیل شده به دست می‌آوریم. شکل ۴ هزینه‌ی زمانبندی یک وظیفه تکمیل شده در کل سیستم را نشان می‌دهد. روش پیشنهادی، هزینه را نسبت به هزینه‌ی یک وظیفه در چهار روش دیگر، بهبود داده‌اند. روش‌های Tensor_SOM نسبت به میانگین چهار روش مقایسه شده، ۳۴/۶ درصد بهبود یافته است. در نتیجه استفاده از بازنمایی تنسوری که در روش خوشه‌بندی، مورد استفاده قرار گرفته است، منجر شده تا خوشه‌بندی جهت کاهش زمان اتمام وظایف و افزایش **goodput** و کاهش هزینه یک وظیفه در سیستم، مؤثر باشد.

شکل ۴: هزینه‌ی زمانبندی یک وظیفه در کل سیستم

۴- نتیجه‌گیری

در این مقاله روش Tensor_SOM با استفاده از بازنمایی تنسوری و خوشه‌بندی SOM و روش EDF جهت زمانبندی وظایف در اینترنت اشیا معرفی شده است. روش ارائه شده، با روش‌های خوشه‌بندی SOM و SOM سلسله‌مراتبی، بدون بخش بازنمایی تنسوری و روش DPTO و روش AE-SOM مقایسه شده است. نتایج نشان می‌دهد که بازنمایی تنسوری به‌کار گرفته شده در روش Tensor_SOM بر خوشه‌بندی وظایف نسبت به حالت غیر تنسوری، مؤثر بوده است. تنسور می‌تواند ویژگی‌های استخراجی از وظایف را به شکل یکپارچه در نظر گرفته، منجر به خوشه‌بندی بهتر شود. شبیه‌سازی روش Tensor_SOM باعث کاهش زمان اتمام وظایف، افزایش **goodput** و کاهش هزینه در سیستم مبتنی بر ابر و مه می‌شود. بخش حریم خصوصی که در روش TSOM قرار دارد، می‌تواند امنیت وظایف محرمانه را با اجرا در مه نیز تضمین نماید. در این تحقیق، وظایف به صورت مستقل در نظر گرفته شده‌اند، می‌توان در کارهای آینده، روش پیشنهادی را بر روی وظایفی وابسته بررسی نموده و همچنین می‌توان خوشه‌بندی را به صورت توزیع شده بر روی نودهای مه انجام داد.

- [۱] Malik A., Om H., “Cloud Computing and Internet of Things Integration: Architecture, Applications, Issues, and Challenges.” pp. ۱-۲۴. Springer, Cham, ۲۰۱۸, , *Rivera W. (eds) Sustainable Cloud and Energy Services*.
- [۲] Vinothiyalakshmi, P., Anitha, R. , “Workload Mining in Cloud Computing using Extended Cloud Dempster–Shafer Theory (ECDST),” *Wireless Personal Communications* , Theory (ECDST), ۲۰۲۰.
- [۳] *International* در R. K. Behera, S. Gupta and A. Gautam, “Big-data empowered cloud centric Internet of Things,” *Conference on Man and Machine Interfacing (MAMI)* ۲۰۱۵.
- [۴] Suciu, G., Suciu, V., Martian, A., et al., “Big Data, Internet of Things and Cloud Convergence – An Architecture for Secure E-Health Applications,” *Journal of Medical Systems*, ۲۰۱۵.
- [۵] Shabnam Shadroo, Amir Masoud Rahmani, “Systematic survey of big data and data mining in internet of things,” *Computer Networks*, جلد ۱۳۹, ۲۰۱۸, pp. ۱۹-۴۷.
- [۶] Gubbi, A., Buyya, T., Marusic, S. and Palaniswami M., “Internet of Things (IoT):A vision, architectural elements, and future directions,” *Future Generation Computer Systems*, جلد ۲۹, ۲۰۱۳, p. ۱۶۴۵-۱۶۶۰.
- [۷] Atzori, L., Lera, A. and Morabito, G., “The Internet of Things: A Survey,” *Computer Networks*, جلد ۵۴, شماره ۱۵, p. ۲۷۸۷-۲۸۰۵, ۲۰۱۰.
- [۸] Lindong Liu, Deyu Qi, Naqin Zhou, and Yilin Wu, “A Task Scheduling Algorithm Based on Classification Mining in Fog Computing Environment,” *Wireless Communications and Mobile Computing*, جلد ۲۰۱۸, ۲۰۱۸.
- [۹] *International Journal of* Mehwish Awan, Munam Ali Shah, “A Survey on Task Scheduling Algorithms in Cloud,” *Computer and Information Technology*, جلد ۴, شماره ۲, ۲۰۱۵.
- [۱۰] *In: Wang* در Fang Y., Wang F., Ge J., “A Task Scheduling Algorithm Based on Load Balancing in Cloud Computing,” *Lecture Notes in Computer Science*, vol ۶۳۱۸. *F.L., Gong Z., Luo X., Lei J. (eds) Web Information Systems and Mining* Springer, , Berlin, Heidelberg, ۲۰۱۰.
- [۱۱] L. Yin, J. Luo and H. Luo, “Tasks Scheduling and Resource Allocation in Fog Computing Based on Containers for Smart Manufacturing,” *IEEE Transactions on Industrial Informatics*, جلد ۱۴, شماره ۱۰, ۲۰۱۸, pp. ۴۷۲۱-۴۷۱۲.
- [۱۲] *Distributed and Parallel* Tang, C., Hao, M., Wei, X. et al, “Energy-aware task scheduling in mobile cloud computing,” *Databases*, جلد ۳۶, شماره ۳, ۲۰۱۸, p. ۵۲۹-۵۵۳.

- [۱۳] Tang, C., Xiao, S., Wei, X., Hao, M., Chen, W., “Energy-Efficient and Deadline-satisfied Task Scheduling in Mobile Cloud Computing,” Shanghai, ۲۰۱۸. *IEEE International Conference on Big Data and Smart Computing*
- [۱۴] Hung P.P., Bui TA., Huh EN., “A New Approach for Task Scheduling Optimization in Mobile Cloud Computing,” *In: Park J., Zomaya A., Jeong HY., Obaidat M. (eds) Frontier and Innovation in Future Computing and Communications Lecture Notes in Electrical Engineering*, vol ۳۰۱. Springer, ۲۰۱۴. Dordrecht,
- [۱۵] Tejaswini Choudhari, Melody Moh, and Teng-Sheng Moh, “Prioritized task scheduling in fog computing,” New York, NY, USA, *Proceedings of the ACMSE ۲۰۱۸ Conference (ACMSE '۱۸)*. Association for Computing Machinery, ۲۰۱۸.
- [۱۶] Hong-Min Chu, Shao-Wen Yang, Padmanabhan Pillai, Yen-Kuang Chen, “Scheduling in Visual Fog Computing: NP-Completeness and Practical Efficient Solutions,” *AAAI Publications, Thirty-Second AAAI Conference on Artificial Intelligence*, ۲۰۱۸.
- [۱۷] *Mobile Netw Appl*, Tian, Q., Li, J., Xue, D. et al., “A Hybrid Task Scheduling Algorithm Based on Task Clustering,” *Mobile Netw Appl*, p. pages ۱۵۱۸-۱۵۲۷, ۲۰۲۰. جلد ۲۵، شماره ۳، ۲۰۲۰. pp. ۲۶۰-۲۷۴،
- [۱۸] Topcuoglu H, Hariri S, Wu M-Y, “Performance-effective and low-complexity task scheduling for heterogeneous computing,” *IEEE Trans Parallel Distrib Syst*, جلد ۱۳، شماره ۳، ۲۰۰۲. pp. ۲۶۰-۲۷۴،
- [۱۹] Ahmed. A.A. Gad-Elrab, Amin. Y. Noaman,, “A two-tier bipartite graph task allocation approach based on fuzzy clustering in cloud-fog environment,” *Future Generation Computer Systems*, جلد ۱۰۳، شماره ۱، ۲۰۲۰. pp. ۷۹-۹۰،
- [۲۰] Ullah, I., Youn, H.Y. , “Task Classification and Scheduling Based on K-Means Clustering for Edge Computing,” *Wireless Personal Communications*, جلد ۱۱۳، شماره ۱، ۲۰۲۰. p. ۲۶۱۱-۲۶۲۴،
- [۲۱] *Journal of Computational Information Systems*, Zhang, G., “Research on job scheduling algorithm in Hadoop,” & Xia, Y., Wang, L., Zhao, Q., جلد ۷، شماره ۱، ۲۰۱۱. p. ۵۷۶۹-۵۷۷۵،
- [۲۲] Fair Scheduler, ۱ Oct ۲۰۱۵. [“Available: http://hadoop.apache.org/docs/r۱,۲,۱/fair_scheduler.html.”]
- [۲۳] S. Wang, T. Zhao and S. Pang, “Task Scheduling Algorithm Based on Improved Firework Algorithm in Fog Computing,” *IEEE Access, Computing*, جلد ۸، شماره ۱، ۲۰۲۰. pp. ۳۲۳۸۵-۳۲۳۹۴،
- [۲۴] Berlin, *International Conference in Swarm Intelligence* در Y. Tan and Y. Zhu, “Fireworks algorithm for optimization,” Heidelberg, ۲۰۱۰.
- [۲۵] Kim, Hyunbum, “Pattern- & Cho, Chihyun & Cho, Sungrae & Lee, Yunseong & Vu, Duc-Nghia & Dao, Nhu-Ngoc Identified Online Task Scheduling in Multitier Edge Computing for Industrial IoT Services,” *Mobile Information Systems*, جلد ۲۰۱۸، شماره ۱، ۲۰۱۸. pp. ۱-۹،
- [۲۶] Geetha Muthusamy, Sughanthe Ravi Chandran, “Cluster-based Task Scheduling Using K-Means Clustering for Load Balancing in Cloud Datacenters,” *Journal of Internet Technology*, جلد ۲۲، شماره ۱، ۲۰۲۱. pp. ۱۲۱-۱۳۰،

- [۲۷] Nazrul Islam, *Tensors and Their Applications*, New Age International Publisher, ۲۰۰۶.
- [۲۸] pp. *Wiley Interdiscipl. Rev., Comput. Statist.*, H. Abdi and L. J. Williams, “Principal component analysis,” شماره ۲، جلد ۲، ۲۰۱۰. ۴۳۳-۴۵۹.
- [۲۹] *th Eur. Conf. Comput. Vis.* در M. Brand, “Incremental singular value decomposition of uncertain data with missing values,” ۲۰۰۲, *Vis. (ECCV)*.
- [۳۰] *th ACM SIGKDD Int.* در J. Sun, D. Tao, and C. Faloutsos, “Beyond streams and graphs: Dynamic tensor analysis,” ۲۰۰۶, *Conf. Knowl. Discovery Data Mining (KDD)*.
- [۳۱] pp. ۴۵۵-۵۰۰، جلد ۵۱، *SIAM Review*, Tamara G. Kolda and Brett W. Bader, “Tensor Decompositions and Applications,” ۲۰۰۹.
- [۳۲] Peng Li ; Zhikui Chen ; Laurence Tianruo Yang ; Qingchen Zhang ; M. Jamal Deen , “Deep Convolutional Computation Model for Feature Learning on Big Data in Internet of Things,” شماره ۱۴، جلد ۱، *IEEE Transactions on Industrial Informatics* , ۲۰۱۸. ۲، ۷۹۰ - ۷۹۸.
- [۳۳] *IEEE W. Wang and M. Zhang*, “Tensor Deep Learning Model for Heterogeneous Data Fusion in Internet of Things,” شماره ۱، جلد ۴، شماره ۱، ۲۰۲۰. ۳۲-۴۱، *Transactions on Emerging Topics in Computational Intelligence*,
- [۳۴] Available: <http://people.csail.mit.edu/siracusa/avdata/>. [درون خطی]. ۱۹۹۰.
- [۳۵] L. Kuang, F. Hao, L. T. Yang, M. Lin, C. Luo and G. Min, “A Tensor-Based Approach for Big Data Representation and Dimensionality Reduction,” شماره ۳، جلد ۲، شماره ۲، ۲۰۱۴. ۲۸۰-۲۹۱، *IEEE Transactions on Emerging Topics in Computing*,
- [۳۶] D., et al., “A simulation of priority based earliest deadline first P. R., Singh, Gupta, G., Kumawat, V. K., Laxmi, scheduling for cloud computing system,” شماره ۲۰۱۴، *Soft Computing & First International Conference on Networks* (ICNSC ۲۰۱۴)، Guntur, ۲۰۱۴.
- [۳۷] Ali, S. K. F., Hamad, M. B. , “Implementation of an EDF Algorithm in a Cloud Computing Environment using the CloudSim Tool,” شماره ۲۰۱۵، *International Conference on Computing, Control, Networking, Electronics and Embedded Systems*, Khartoum, ۲۰۱۵. *Engineering*
- [۳۸] M. Adhikari, M. Mukherjee and S. N. Srirama, “DPTO: A Deadline and Priority-Aware Task Offloading in Fog Computing Framework Leveraging Multilevel Feedback Queueing,” شماره ۷، جلد ۷، شماره ۷، ۲۰۲۰. ۵۷۷۳-۵۷۸۲، *IEEE Internet of Things Journal*,
- [۳۹] The two-phase scheduling based on deep learning in the “Shabnam Shadroo, Amir Masoud Rahmani, Ali Rezaee”, شماره ۲۰۲۰، *Computer Networks* ,Internet of Things